

ลักษณะทั่วไปของประชากรตัวอย่าง

ในการศึกษาลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านประชากรของกลุ่มประชากรตัวอย่าง 2 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 108 ราย โดยแยกดังนี้

กลุ่มแรก คือ ชาวประมง จำนวน 43 ราย

กลุ่มที่สอง คือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล เช่น กิจการแปปลา อุตสาหกรรมปลาป่น ปลาเค็ม ปลาหมึกแห้ง อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง รวมทั้งพ่อค้าคนกลาง จำนวน 65 ราย เรื่องที่ศึกษา เช่น เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร รายได้ และ ภูมิฐานะ

กลุ่มที่ 1 ลักษณะทั่วไปของชาวประมง

ข้อมูลที่ไ้จากการสัมภาษณ์ชาวประมงจำนวน 43 ราย มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของชาวประมง

ลักษณะของประชากร	จำนวน	อัตราส่วน ร้อย
เพศ		
ชาย	43	100.0
หญิง	—	—
รวม	43	100.0
อายุเฉลี่ย (ปี) \bar{x}		36.1
จำนวนปีที่ศึกษาเฉลี่ย \bar{y}		6.8
ศาสนา		
พุทธ	41	95.3
อิสลามและอื่น ๆ	2	4.7
รวม	43	100.0

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของชาวประมง (ต่อ)

ลักษณะของประชากร	จำนวน	อัตราส่วน ร้อย
สถานภาพสมรส		
โสด	12	27.9
หม้าย	1	2.3
หย่าร้าง	3	7.0
สมรส	27	62.8
รวม	43	100.0
จำนวนบุตรเฉลี่ย (คน)	\bar{x}	3.8
จำนวนบุตรชายเฉลี่ย (คน)	\bar{x}	2.0
จำนวนบุตรหญิงเฉลี่ย (คน)	\bar{x}	1.8

ลักษณะทั่วไปของชาวประมง (ดูตารางที่ 1)

เพศ ชาวประมงที่ตกเป็นตัวอย่างในการสัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 43 ราย นั้น ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 100 เป็นเพศชาย ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าในการประกอบอาชีพการประมงเป็นอาชีพที่ต้องออกไปในทะเลอยู่กับลูกเรือคนอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก ล้วนแต่เป็นผู้ชาย และไม่ได้ออกทะเลไปแล้ว การจับสัตว์น้ำทะเลต่าง ๆ ต้องใช้แรงงานมาก ซึ่งไม่เหมาะสมกับแรงงานผู้หญิง ฉะนั้นชาวประมงที่ออกทะเลก็ถือเป็นเพศชาย

อายุ พบว่าอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ 36.1 ปี เนื่องจากขณะการสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์ใ้ทั้งเรือเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคนที่จะเป็นใ้ทั้งเรือใ้คนนั้นจะต้องมีประสบการณ์ทางค่านอาชีพการประมงมานานพอสมควร มีความชำนาญในค่านทะเลเป็นอย่างดี สามารถรู้ใ้ควาบริเวณใ้มีปลาชุกชุมหรือบริเวณใ้มีปลาน้อย ทั้งจะต้องทราบลักษณะและสภาพของค่านฟ้าอากาศว่า เป็นอย่างไรจึงออกทะเลได้ คุณสมบัติเหล่านี้ จะทำให้เป็นที่ใ้รับการใ้วางใจจากเจ้าของเรือประมงและลูกเรือค้าย ฉะนั้น การที่ใ้ทั้งเรือมีอายุโดยเฉลี่ยระดับนี้ก็น่าจะมีประสบการณ์พอสมควร

การศึกษา ผู้ที่ประกอบอาชีพการประมง ใ้รับการศึกษโดยเฉลี่ย 6.8 ปี ทั้งนี้ เพราะอาชีพการประมงเป็นอาชีพซึ่งไม่จำเป็นต้องใ้ความรู้นัก แต่จะใ้กำลังกายมาก สิ่งสำคัญต้องใ้ว่ายน้ำใ้ค้าย มีข้อสังเกตอีกว่า การที่ชาวประมงมีระดับการศึกษาน้อย อาจเป็นเพราะ

เหตุผลทางศาสนาเศรษฐกิจของครอบครัว จึงจำเป็นต้องทำงานเพิ่มกำลังของครอบครัวอีกแรงหนึ่ง

ศาสนา พบว่าล้วนแต่ หรือร้อยละ 95.3 ของประชากรตัวอย่างทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ที่เหลือร้อยละ 4.7 นับถือศาสนาอิสลาม และอื่น ๆ เช่น ชนเชื้อ คริสต์ เป็นต้น จากการสังเกตพบว่า ชาวประมงที่นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่นิยมประกอบอาชีพการประมงด้วยเรือประมงเล็ก ๆ ส่วนตัว เช่น ที่เกาะแสง จังหวัดสงขลา ฉะนั้นเมื่อทำการสัมภาษณ์ที่ท่าเทียบเรือสงขลา จึงพบชาวประมงที่นับถือศาสนาอิสลามจำนวนน้อย

สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 62.8 ของชาวประมงเป็นผู้ทำการสมรสแล้ว รองลงมาร้อยละ 27.9 เป็นโสด ร้อยละ 7.0 เป็นผู้ที่ไคหย่าร้างกับคู่สมรส และ ร้อยละ 2.3 เป็นหม้าย

จำนวนบุตร ชาวประมงที่เป็นประชากรตัวอย่างมีบุตรโดยเฉลี่ย 3.8 คน โดยเป็นเพศชายเฉลี่ย 1.4 และ เพศหญิง 1.8 คน

ตารางที่ 2 ภูมิลำเนาของชาวประมงที่ประกอบอาชีพการประมงในเขตจังหวัดสงขลา

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
1	สงขลา	14	32.6
2	นครศรีธรรมราช	10	23.3
3	สมุทรปราการ	5	11.7
4	สมุทรสาคร	4	9.3
5	ร้อยเอ็ด	2	4.7
6	สุราษฎร์ธานี	1	2.3
7	ระยอง	1	2.3
8	ชุมพร	1	2.3
9	ปัตตานี	1	2.3
10	เชียงใหม่	1	2.3
11	ประจวบคีรีขันธ์	1	2.3
12	สมุทรสงคราม	1	2.3
13	นครราชสีมา	1	2.3
	รวม	43	100.0

ภูมิลำเนาของชาวประมงที่ประกอบอาชีพการประมงในเขตจังหวัดสงขลา

(ตารางที่ 2) จากการเรียงลำดับจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย ที่มีผู้เข้ามาประกอบอาชีพการประมงในเขตจังหวัดสงขลา พบว่า อันดับหนึ่ง คือ จังหวัดสงขลา รองลงมา ได้แก่ นครศรีธรรมราช สมุทรปราการ สมุทรสาคร ร้อยเอ็ด สุราษฎร์ธานี ระยอง ชุมพร ปัตตานี เชียงใหม่ ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และนครราชสีมา ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า ร้อยละ 32.6 ของชาวประมงที่มีบ้านเกิดอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เหตุผลที่ว่า ชาวประมงที่ถูกสัมภาษณ์เป็นคนสงขลา นำเรือเขาเทียบที่ท่าเรือจังหวัดสงขลา เพราะระหว่างเรือเทียบท่าอยู่ เขาสามารถไปเยี่ยมครอบครัวของเขาได้บางส่วนจังหวัดอื่น ๆ เช่น ชาวประมงมีบ้านเกิดที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 23.3 ร้อยละ 11.7 เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 9.3 เป็นคนจังหวัดสมุทรสาคร อีกร้อยละ 4.7 เป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ด และ ร้อยละ 2.3 เป็นคนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยอง ชุมพร ปัตตานี เชียงใหม่ ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และนครราชสีมา ซึ่งนำเรือมาเทียบท่าที่จังหวัดสงขลา เพราะมีเหตุผล อาจจะใกล้ชายฝั่งทะเล กล่าวคือ เมื่อชาวประมงออกจับสัตว์น้ำทะเลไม่ได้ทำใกล้ชายฝั่งจังหวัดที่เขาอยู่ ฉะนั้น เมื่อจับสัตว์น้ำทะเลได้แล้ว ใกล้ชายฝั่งจังหวัดใด ก็จะจัดการขายทันที เพื่อเป็นการประหยัดเวลา และต้นทุนค่าใช้จ่าย

ตารางที่ 3 ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบอาชีพการประมง

ตัวแปร	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
ภูมิภาคที่เกิด		
ภาคกลาง	11	25.6
ภาคใต้	28	65.1
ภาคเหนือ	1	2.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	7.0
รวม	43	100.0
บ้านเกิดเป็นเขตเทศบาล/สุขาภิบาลหรือไม่		
ไม่ใช้ (เขตชนบท)	33	76.7
ใช้ (เขตเมือง)	10	23.3
รวม	43	100.0

ภูมิฐานะเดิมของผู้ประกอบอาชีพการประมง (ตารางที่ 3)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้านฐานของผู้ประกอบอาชีพการประมง โดยทำการพิจารณา ภูมิฐานะของชาวประมง 2 ลักษณะ

ประการแรก ศึกษาเป็นภาค

ประการที่สอง ศึกษาเป็นจังหวัด

เมื่อถามถึงจังหวัดที่เป็นบ้านเกิด พบว่า ชาวประมงที่มาประกอบอาชีพการประมงในเขตจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เกิดในภาคใต้ รองลงมาเกิดในภาคกลาง ภาคตะวันออก เชียงเหนือ และ ภาคเหนือ กล่าวคือ เท่ากับร้อยละ 65.1, 25.6, 7.0 และ 2.3 ของประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างตามลำดับ

เขตที่ทั้งบ้านเกิด เมื่อถามว่าบ้านเกิดอยู่ในเขตเทศบาลหรือ สุขาภิบาล หรือไม่ พบว่าส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 76.7 ของชาวประมงเกิดนอกเขตเทศบาล/สุขาภิบาล หรือ อาจกล่าวได้ว่าชาวประมงส่วนใหญ่เกิดในเขตชนบท และที่เหลือร้อยละ 23.3 เกิดในเขตเมือง

ตารางที่ 4 อาชีพ รายได้ และความเพียงพอของรายได้ของผู้ประกอบอาชีพการประมง

ตัวแปร	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
อาชีพหลัก		
เกษตรกรรม	35	81.4
อุตสาหกรรม	-	-
ก่อสร้าง	3	7.0
ค้าขาย	5	11.6
บริการ	-	-
รับราชการ	-	-
รวม	43	100.0

ตารางที่ 4 อาชีพ รายได้ และความเพียงพอของรายได้ของผู้ประกอบอาชีพการประมง (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
อาชีพประมง		
ไม่มีอาชีพประมง	35	81.4
เกษตรกรกรม	8	18.6
อุตสาหกรรม	-	-
ก่อสร้าง	-	-
ค้าขาย	-	-
รวม	43	100.0
รายได้เฉลี่ย/ปี ของผู้ประกอบอาชีพการประมง		27,676
ความเพียงพอของรายได้		
ไม่เพียงพอ	37	86.1
พอ	5	11.6
มีเหลือ	1	2.3
รวม	43	100.0

อาชีพหลักของผู้ประกอบอาชีพการประมง (ตารางที่ 4) ซึ่งหมายถึงอาชีพที่ใช้เวลาส่วนใหญ่ทำงานในรอบปี พบว่า ส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 81.4 ของชาวประมงมีอาชีพหลักทางการเกษตรกรรม ร้อยละ 11.6 ประกอบอาชีพค้าขาย และที่เหลืออีกร้อยละ 7.0 ประกอบอาชีพก่อสร้าง

อาชีพรองของผู้ประกอบอาชีพประมง หมายถึง อาชีพที่ใช้เวลารองลงมา ทำงานในรอบปี พบว่า จำนวนมาก หรือร้อยละ 81.4 ของชาวประมงไม่มีอาชีพรอง

รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ประกอบอาชีพการประมง สำหรับผู้ที่มีอาชีพการประมง เมื่อถามว่ามีรายได้เฉลี่ยปีละเท่าไร ผลการวิจัยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 27,676 บาท

ความเพียงพอของรายได้ของการประกอบอาชีพการประมง ส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 86.1 ของชาวประมง ที่ตกเป็นตัวอย่างมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย รองลงมา หรือร้อยละ 11.6 มีรายได้พอค้ำกับค่าใช้จ่าย และอีกร้อยละ 2.3 มีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย

ตารางที่ 5 ลักษณะการดำเนินกิจการสัตว์น้ำทะเล

ลักษณะการดำเนินกิจการสัตว์น้ำทะเล	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
ประเภทของเรือประมง		
เรืออวนลาก	42	97.7
เรืออวนลอย	1	2.3
รวม	43	100.0
เจ้าของเรือประมงเป็นคนจังหวัด		
สงขลา	17	39.5
สมุทรปราการ	12	27.9
นครศรีธรรมราช	8	18.6
สมุทรสาคร	2	4.7
ประจวบคีรีขันธ์	11	2.3
ชุมพร	1	2.3
ปัตตานี	2	4.7
รวม	43	100.0
กรรมสิทธิ์เรือประมง		
เป็นเจ้าของเรือประมง	-	-
ไม่เป็นเจ้าของเรือประมง	43	100.0
รวม	43	100.0

ตารางที่ 5 ลักษณะการดำเนินงานจับสัตว์น้ำทะเล (ต่อ)

ลักษณะการดำเนินงานจับสัตว์น้ำทะเล	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
เวลาที่ไชประกอบอาชีพการประมง		
28 วัน/เดือน	10	23.2
20 วัน/เดือน	22	51.2
15 วัน/เดือน	7	16.3
10 วัน/เดือน	4	9.3
รวม	43	100.0

ลักษณะการดำเนินงานจับสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา (ดูตารางที่ 5)

ประเภทของเรือประมง ในการพิจารณาจึงประเภทของเรือประมง ก็เพราะว่าเรือประมงแต่ละชนิดสามารถจับสัตว์น้ำทะเลได้ไม่เหมือนกัน ดังนั้นชนิดของเรือประมงที่นำมาใช้จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณสัตว์น้ำทะเลแต่ละชนิดที่จับได้

1. เรือชนิดลากอวน สามารถจับสัตว์น้ำทะเลได้หลายประเภท ซึ่งส่วนมากจะเป็นปลาหน้าดิน แต่สัตว์น้ำทะเลประเภทที่นิยมทำอาหารกระป๋อง และสามารถใช้อวนลากจับได้มากได้แก่ กุ้ง ปลาหมึก ปลา และหอย เป็นต้น

2. เรือชนิดอวนลอย สามารถจับปลาผิวน้ำ ซึ่งเป็นปลาที่นิยมใช้ทำอาหารกระป๋อง และสัตว์น้ำที่จับได้มากจากอวนลอย ได้แก่ ปลาโอคำ และ ปลาโกลาย

3. เรือชนิดใช้อวนดำและอวนซั้ง สามารถจับปลาที่นิยมทำอาหารกระป๋องได้แก่ ปลาลังเขียว และ ปลาทุแ่ง

4. เรือเบ็ดและเรืออวนจระเม็ก เป็นเรือที่สามารถจับปลาชนิดที่นิยมบริโภคมากกว่า เช่น ปลากะพงแดง ปลาเก๋า ปลาจระเม็กขาว ฯลฯ เป็นต้น

นอกจากนี้ เรือชนิดที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมกระป๋อง ได้แก่

1. เรืออวนลาก
2. เรืออวนลอย
3. เรืออวนดำ

จากการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่ หรือ ร้อยละ 97.7 เป็นเรือ
อวนลากที่เข้าเทียบท่าเรือจังหวัดสงขลา และ อีกร้อยละ 2.3 เป็นเรืออวนลอย

จากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากองค์การสะพานปลา จังหวัดสงขลา ทราบว่าเรือ
ที่เข้าเทียบเรือสงขลานั้นส่วนมากเป็นเรือขนาด 10 คันขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรือขนาด
ระหว่าง 30 - 60 คัน

นอกจากนี้ ที่จังหวัดสงขลามีเรือที่เข้าเทียบท่ามากที่สุด ได้แก่ เรืออวนลาก โดย
เฉลี่ย 3 ปี ประมาณ 82.07% หรือเฉลี่ย 27 ลำต่อวัน (ที่มา : ท่าเทียบเรือประมงสงขลา
องค์การสะพานปลา) และจำนวนเรืออวนลากที่เข้าเทียบที่ท่าเรือสงขลามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี
ฉะนั้นเมื่อเรืออวนลากเป็นเรือชนิดที่เข้าเทียบท่ามากที่สุด จึงทำให้ปริมาณสัตว์น้ำทะเลที่นิยมทำ
อาหารกระป๋อง ที่จับได้โดยใช้อวนลาก คือ กุ้ง ปลาหมึก มีปริมาณมากที่สุดที่เข้าเทียบเรือสงขลา

สำหรับเรืออวนลอย เข้าเทียบที่ท่าเทียบเรือสงขลา น้อยมาก จึงทำให้ปริมาณปลา
ที่จับได้โดยเรืออวนลอย ได้แก่ ปลาโอ มีปริมาณที่เข้าเทียบเรือสงขลา น้อย ส่วนเรืออวนค้ำนั้น
ซึ่งที่เข้าเทียบเรือสงขลา มากพอสมควร จึงทำให้ปลาบางชนิดที่ทำอาหารกระป๋อง เช่น ปลาหลัง
เขียว ปลาทุแค้น มีปริมาณที่เข้าเทียบเรือสงขลา มากพอสมควร

เจ้าของเรือประมง ต่อสอบถามที่ว่าเจ้าของเรือประมงที่ทำงานใช้ทำการประมง
เป็นคนจังหวัดใด พบว่า ร้อยละ 39.5 เจ้าของเรือเป็นคนจังหวัดสงขลา ร้อยละ 27.9 เป็น
คนจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 18.6 เป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช อีกร้อยละ 4.7 เป็น
คนจังหวัดสมุทรสาคร และ ประจวบคีรีขันธ์ มีเพียง 2.3 เป็นคนจังหวัดชุมพร และ บั๊กคานี
ตามลำดับ

กรรมสิทธิ์ของเรือประมง ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง
หมคนไม่ได้ถือกรรมสิทธิ์หรือเป็นเจ้าของเรือประมงเลย

เวลาที่ใช้ประกอบอาชีพการประมง ชาวประมงสามารถจับสัตว์น้ำทะเลได้เกือบ
ละ 20 วัน ร้อยละ 51.2 มีร้อยละ 23.2 ทอบว่าในหนึ่งเดือนใช้เวลาจับสัตว์น้ำทะเล 28 วัน
เพียงร้อยละ 16.3 และ อีกร้อยละ 9.3 ใช้เวลา 15 วัน ต่อเดือน และ 10 วันต่อเดือน ตาม
ลำดับ ซึ่งการจับส่วนใหญ่จะเป็นระยะเวลาช่วงแรม

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล ได้แก่

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. อุตสาหกรรมทำน้ำแข็ง
3. อุตสาหกรรมปลาป่น
4. โรงงานทำปลาเค็ม
5. โรงงานทำน้ำปลา
6. โรงงานทำข้าวเกรียบกุ้ง - ปลา
7. อู้อ่อมและท่อเรือ
8. โรงงานทำลังไม้
9. อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง
10. แผลปลาที่จืดเคือง

แต่ในการวิจัยนี้ จะสัมภาษณ์เฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการที่ชาวประมงนำสัตว์น้ำทะเลมาจำหน่ายให้เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบวิถีทางการตลาดสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และน้ำแข็ง อุตสาหกรรมปลาป่น โรงงานทำปลาเค็ม ทำน้ำปลา ทำข้าวเกรียบกุ้ง - ปลา อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง และ แผลปลา รวมทั้ง พืชกระทงดิน จำนวน 65 ราย มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 6)

เพศ ผู้ประกอบการที่ตกเป็นตัวอย่างสัมภาษณ์ รวมทั้งสิ้น 65 รายนั้น ร้อยละ 69.2 เป็นเพศชาย และอีกร้อยละ 30.8 เป็นเพศหญิง ซึ่งในการสัมภาษณ์นี้จะทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการ และถ้าเจ้าของไม่อยู่ก็จะขอสัมภาษณ์ผู้ซึ่งเป็นภรรยา ทั้งนี้เนื่องจากกิจการเหล่านี้ มีการบริหารแบบครอบครัว

อายุ พบว่าอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ 35.3 ปี

การศึกษา ผู้ที่ประกอบอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 8.6 ปี

ศาสนา พบว่าส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 92.3 ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเลทั้งหมดนับถือศาสนา พุทธ ที่เหลือร้อยละ 7.7 นับถือศาสนาอิสลาม และ อื่น ๆ เช่น คริสต์

สถานภาพสมรส ร้อยละ 55.4 ของผู้ประกอบการ เป็นผู้ที่ได้ทำการสมรสแล้ว และอีกร้อยละ 44.6 เป็นโสด

จำนวนบุตร ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล มีบุตรโดยเฉลี่ย 3.3 คน โดยเป็นเพศชายเฉลี่ย 2.1 คน และ เพศหญิง 1.2 คน

ภูมิลำเนา เมื่อถามถึงจังหวัดที่เป็นบ้านเกิด พบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเลส่วนใหญ่ เกิดในภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง สุราษฎร์ธานี และ ภูเก็ต เท่ากับร้อยละ 56.9, 10.8, 9.2, 7.7, 3.1, 3.1 มีเพียงร้อยละ 6.1 เกิดที่กรุงเทพมหานคร และร้อยละ 3.1 เกิดที่จังหวัดสมุทรสาคร

รายได้เฉลี่ยต่อปี ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล เมื่อถามว่ามีรายได้เฉลี่ยปีละเท่าไร ผลการวิจัยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 241,077 บาท

ตารางที่ 6 ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	อัตราร้อย
เพศ		
ชาย	45	69.2
หญิง	20	30.8
รวม	65	100.0
อายุเฉลี่ย (ปี)	\bar{x}	35.3
จำนวนปีที่ศึกษาเฉลี่ย	\bar{x}	8.6

ตารางที่ 6 ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
ศาสนา		
พุทธ	60	92.3
อิสลาม และอื่น ๆ	5	7.7
รวม	65	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	29	44.6
สมรส	36	55.4
รวม	65	100.0
จำนวนบุตรเฉลี่ย (คน)		3.3
จำนวนบุตรชายเฉลี่ย (คน)		2.1
จำนวนบุตรหญิงเฉลี่ย (คน)		1.2
ภูมิลำเนา		
จังหวัดสงขลา	37	56.9
จังหวัดพัทลุง	6	9.2
จังหวัดนครศรีธรรมราช	7	10.8
จังหวัดตรัง	5	7.7
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	2	3.1
จังหวัดภูเก็ต	2	3.1
จังหวัดสมุทรสาคร	2	3.1
กรุงเทพมหานคร	4	6.1
รวม	65	100.0
รายได้เฉลี่ย/ปี ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล (บาท)		
\bar{x}		241,077